

MÀ AL COR

Tant de temps, caminar tant de temps,
viatjar per la història, tenir el cor calent,
tanta gent, estimar la gent
i tenir els ulls tranquils un moment.

Tanta terra, estimar la terra,
quan humida ella escampa les ànimes al vent;
tant de temps, esperar tant de temps,
que els cors cantin plegats el mateix.

Dibuixem amb les mans,
la distància que es fa
entre l'ona i la pedra,
entre força i tendresa.

Caminem més enllà,
deixarem els records per al demà.

Com una cançó que no et deixa mai,
com una embranzida de mar i sal,
com un raig d'amor navegant dins l'espai.

Serem vent que bufa lliure
inflant velam
d'un petit i fràgil vaixell, que és la vida.

Serem poesia,
dia rera dia ens anirem, poc a poc,
fent més grans.

Tan valents, serem tan valents,
que ni el més greu destí no ens aturarà mai;
tant si val, van passant els anys
i ara els dies em semblen més llargs.

Dibuixem amb les mans,
la distància que es fa
entre l'ona i la pedra,
entre força i tendresa.

Caminem més enllà,
deixarem els records per al demà,

Sansó, Guillem. "Mà al cor".

